

РЕШЕНИЕ

№ 5260

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 11.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4279** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на И. П. Р., подадена чрез адв. И., срещу решение № ПИ -115/06.04.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без разглеждане жалбата на И. П. Р. срещу разпореждане изх. № С230022-137-0002101/13.03.2023 г., поради липса на правен интерес.

Изложените в жалбата съображения са за незаконосъобразност на решението. Твърди се, че неправилно решаващият орган е приел, че Р. няма правен интерес от оспорване на разпореждането, тъй като производството по изпълнителното дело е прекратено. Поддържа, че плащането на задълженията е извършено под изпълнителна принуда и във връзка с наложена мярка за принудително изпълнение, а не доброволно. Сумата е събрана след подаване на възражение до НАП за погасяване на задълженията по давност и без произнасяне дали сумите са погасени по давност, жалбоподателят не би могъл да поиска от НАП да му бъдат възстановени /с А./. С оглед изложеното моли да се отмени постановеното решение, като се върне преписката за произнасяне по същество.

В съдебно заседание оспорващият поддържа жалбата си чрез адв. И.. Претендира разноси по списък /л. 68/.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли да се остави без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева, за което представя списък по чл. 80 ГПК – л. 67.

Софийска градска прокуратура - не изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима. Подадена е в срок и от лице, което е адресат на акта, с правен интерес, доколкото предмета на спора - решение № ПИ 115/06.04.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., засяга неблагоприятно правната му сфера.

С оспореното решение е оставена без разглеждане жалбата на Р. срещу разпореждане изх. № С230022-137-0002101/13.03.2023 г., постановено от гл. публичен изпълнител С. И., поради липса на правен интерес от оспорването му.

Този извод е правилен.

Страните не спорят, че срещу И. Р. е образувано изпълнително дело /ИД/№ 22150009844/2015 г. за установени и изискуеми публични задължения.

На 13.03.2023 г. от длъжника е постъпило възражение на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК за изтекла давност за задължения по изпълнителното дело, а именно задължения по декларации образец 6, както следва: здравно осигуряване по Декларация образец 6 № 220021703256667/10.04.2017 г., универсален пенсионен фонд по Декларация образец 6 №220021703256667/10.04.2017 г. и държавно обществено осигуряване по Декларация образец 6 №220021703256667/10.04.2017 г.

С Разпореждане с изх. № С230022-137-0002101/13.03.2023 г., издадено от С. И. - главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК, е отказано прекратяването на изпълнителното дело поради изтекла погасителна давност по отношение на установените публични вземания общо в размер на 2077,41 лв. Разпореждането е връчено на пълномощник на задълженото лице на 20.03.2023 г.

За да постанови горепосоченото разпореждане публичния изпълнител е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, ал. 1, т. 5 ДОПК, а именно давността е спряна с налагането на обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №С220022-022- 0033271/25.05.2022 г. /л. 23/.

Със същото е наложена възбрана върху недвижим имот, собственост на задълженото лице, а именно: самостоятелен обект в сграда, К. 48619.502.240.1.11, в сграда с предназначение за търговска дейност, брой нива на обекта: 1, разположен в четириетажна жилищна сграда с идентификатор 48619.502.240.1, построена в поземлен имот с идентификатор 48619.502.240, площ 22.5 кв. м., находящ се в [населено място], [община], област Б., [улица], с данъчна оценка 11921.40 лв. В. е вписана в Служба по вписвания [населено място] с вх. №1261 на 31.05.2022 г., том 1, № 70.

Решаващият орган е приел, че с издаването на ПНОМ и налагането на възбраната са предприети действия по смисъла на чл. 172, ал.1, т. 5 ДОПК и от този момент давността е спряла да теч, поради което приложима е общата 10-годишна давност по чл. 171, ал. 22 ДОПК, която не е изтекла към настоящия момент.

На 14.03.2023 г. по сметка на принудителното изпълнение от задълженото лице е постъпило плащане в размер на 2077,81 лв. Сумата е разпределена с Разпореждане с изх. № С230022-125-0081578/15.03.2023 г. /л. 24/.

След погасяване на установеното и изискуемо публично вземане е издадено Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С230022-024-0010537/15.03.2023 г. /л. 25/, с което е отменена възбраната върху

недвижим имот, наложена с ПНОМ с изх. № С220022-022-0033271/25.05.2022 г. Постановление с изх. №С230022-024-0010537/15.03.2023 г. е връчено на пълномощник на задълженото лице на 20.03.2023 г.

На 16.03.2023 г., след преценка на доказателствата и след извършена проверка, при която е констатирано, че задълженото лице няма изискуемо вземане по ИД № 22150009844/2015 г., от С. И. - главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., е издадено Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С230022-035-0060757/16.03.2023 г. /л. 26/, с което е прекратено производството по изпълнителното дело. Разпореждането е връчено на пълномощник на задълженото лице на 20.03.2023 г.

С оглед изложеното по-горе, решаващият орган е приел, че за Р. не е налице правен интерес от оспорване на Разпореждане с изх. № С230022-137-0002101/13.03.2023 г., с което е отказано прекратяването на изпълнителното дело поради изтекла погасителна давност по отношение на установените публични вземания общо в размер на 2077,41 лв.

Решението е издадено от оправомощен за това орган в пределите на неговата компетентност, а именно – от териториалния директор на ТД на НАП – С.. Същото е изготвено в предвидената от закона писмена форма и в рамките на установения в чл. 267, ал. 2 от ДОПК 14-дневен срок от получаване на жалбата, като в него са изложени подробни съображения, основани на приетите за установени факти, мотивирали териториалния директор на ТД на НАП – [населено място] да остави без разглеждане жалбата на Р., поради липса на правен интерес.

Не се установяват нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на спорния по делото въпрос, а именно налице ли е правен интерес от оспорване на разпореждане с изх. № С230022-137-0002101/13.03.2023 г. съдът намира следното:

При оспорване на индивидуален административен акт – жалбоподателят трябва да има правен интерес. Правният интерес е необходима и задължителна предпоставка за подаването на жалба, като същият представлява абсолютна процесуална предпоставка за обжалване на административния акт. Интересът от обжалване е задължително условие за осъществяването на административното производство. В действителност жалбоподателят няма правен интерес от обжалването на това разпореждане.

Не е спорно, че към датата на подаване на жалбата на 27.03.2023 г. и постановяване на решението на директора, изпълнителното дело е било прекратено, а публичните задължения, на основание чл. 225, ал. 1, т. 1 от ДОПК, погасени поради плащане.

В чл. 168 от ДОПК е разяснено в кои случаи публичното вземане се погасява. Това може да стане, когато е платено публичното задължение; чрез прихващане; по давност; при опрощаване; при смърт на физическото лице - след изчерпване на имуществото му, освен ако наследниците или други лица отговарят за публичното задължение; след разпределение на постъпленията от осребряване на активите на юридическо лице обявено в несъстоятелност и при заличаване на юридическото лице след прекратяване с производство по ликвидация, освен ако други лица отговарят за публичното задължение.

В случая, към момента на постановяване на оспорения административен акт, производството по изпълнително дело № 22150009844/2015 г., е било прекратено с Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. С230022-035-0060757/16.03.2023 г., на същия публичен изпълнител, поради

погасяване изцяло на публичните вземания. Следователно, към момента на постановяване на решението не е било налице публично вземане, за чието погасяване е предявена претенция, поради което изводът на административния орган за липса на правен интерес се явява законосъобразен. В случай, че жалбоподателят не е доволен от факта, че неговите вземания са погасени по начин, различен от този, който претендира – по давност, то следва да оспори акта, с който тези задължения са приети за погасени, както и разпореждането за прекратяване на производство по принудително изпълнение поради погасяване изцяло на публичните вземания. Наред с това в случая следва да бъде взета предвид и нормата на чл. 174 ДОПК, според която не подлежат на връщане доброволно платени публични задължения, изпълнени след изтичане на давностния срок, включително отписаните по реда на чл. 173.

Съобразно изложеното жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Воден от горното и на основание чл. 268 ДОПК, Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. П. Р., подадена чрез адв. И., срещу решение № ПИ -115/06.04.2023 г. на директора на ТД на НАП – С.. ОСЪЖДА И. П. Р. с ЕГН [ЕГН] да заплати в полза на Националната агенция за приходите сумата от 300 /триста/ лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: